

□

Αθήνα 3 Απριλίου 2010
Αρ. πρωτ. 100/10/ΚΕΔ/λζ

Ανακοίνωση 3/2010

Προς όλους τους διαιτητές

ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΤΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Με αφορμή πρόσφατα γεγονότα, η Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας επιθυμεί να διευκρινίσει τα εξής:

1. Η απόφαση πάνω σε οποιοδήποτε τεχνικό θέμα προκύψει σε έναν αγώνα αποτελεί αποκλειστικό προνόμιο και αρμοδιότητα του επικεφαλής διαιτητή. Προκειμένου να αποφασίσει, ο επικεφαλής διαιτητής όχι μόνο δικαιούται αλλά συνιστάται να συμβουλευτεί τους υπόλοιπους διαιτητές αλλά και οποιοδήποτε άλλο άτομο πιστεύει ότι μπορεί να εκφράσει χρήσιμες και εμπειριστατωμένες απόψεις. Παρότι είναι προφανές ότι η διαδικασία αυτή αποσκοπεί στο να λαμβάνονται όσο το δυνατόν ορθότερες αποφάσεις, η τελική απόφαση και η ευθύνη εναπόκειται αποκλειστικά στον επικεφαλής διαιτητή. Οι διαφορετικές απόψεις που ενδεχομένως εκφραστούν από τους συζητητές του έχουν καθαρά συμβουλευτικό χαρακτήρα.
2. Όπως είναι γνωστό, υπάρχουν θεσμοθετημένα όργανα (Επιτροπή Εφέσεων, Επιτροπή Προσφυγών) στα οποία μπορεί να προσφύγει μία πλευρά εάν θεωρεί ότι η απόφαση του επικεφαλής διαιτητή την αδικεί. Οι προσφεύγοντες δικαιούνται ασφαλώς να συμβουλευτούν και αυτοί οποιοδήποτε άτομο πιστεύουν ότι μπορεί να βοηθήσει την έφεση/προσφυγή τους.
3. Προκειμένου να εξυπηρετείται η απονομή δικαίου κατά το καλύτερο δυνατό τρόπο, είναι δεοντολογικά ανεπίτρεπτο να αναμειγνύονται στις υποθέσεις διάφορα άτομα από περισσότερες της μιας θέσεις. Συνεπώς, αυτοί τους οποίους συμβουλευτήκε ο διαιτητής δεν πρέπει να αναμειγνύονται άλλο στην υπόθεση ανεξάρτητα από τη τελική απόφαση του επικεφαλής διαιτητή. Μετά την ανακοίνωση της απόφασης, οι διαιτητές δεν επιτρέπεται να αναμειγνύονται πλέον με την υπόθεση (εκτός φυσικά προκειμένου να συντάξουν την αναφορά τους ή να καταθέσουν αν κληθούν από την αρμόδια επιτροπή). Ούτε

τα μέλη μιας επιτροπής επιτρέπεται να αναμειγνύονται στην εξέταση της υπόθεσης από άλλη επιτροπή, εκτός αν ο σκοπός εισαγωγής του θέματος εκ νέου είναι καθαρά διαφορετικός.

Σαν επέκταση του παραπάνω δεοντολογικού κανόνα, δεν επιτρέπεται σε όργανα ή μέλη επιτροπών που μειοψήφησαν να προκαλούν ή να αναμειγνύονται στο θέμα, προβάλλοντας δημόσια τις απόψεις τους ακόμα και αν αυτό γίνεται χωρίς ευθείες βολές κατά των συναδέλφων τους που είχαν διαφορετική (και τελικά πλειοψηφήσασα) άποψη. Όπου προβλέπεται ή αποφασισθεί, η γνώμη της μειοψηφίας μπορεί να αναφέρεται αιτιολογημένα στην απόφαση.

4. Ο επικεφαλής διαιτητής οφείλει να εξετάζει με μεγάλη προσοχή κάθε θέμα στο οποίο καλείται να αποφασίσει, και τελικά να ανακοινώνει την απόφασή του στις εμπλεκόμενες πλευρές. Η απόφαση πρέπει να είναι πλήρης και αιτιολογημένη (έστω και με συντομία). Παλινδρομήσεις πρέπει να αποφεύγονται με κάθε θυσία, δεδομένου ότι αποφάσεις που ανακοινώνονται και έπειτα συμπληρώνονται ή τροποποιούνται κινδυνεύουν βάσιμα να μη θεωρηθούν σοβαρές.
 5. Η διαδικασία ανάδειξης των διαιτητών και η κατάταξή τους στους διάφορους βαθμούς που προβλέπει ο κανονισμός της EOM έχει σχεδιασθεί προκειμένου να εξασφαλίζει ένα ελάχιστο αντίστοιχο επίπεδο γνώσεων και εμπειρίας. Όπου αυτό δεν έχει επιτευχθεί, αναμένεται από το διαιτητή να αυτενεργεί ώστε να καλύπτει έγκαιρα και αποτελεσματικά τα κενά που αποκαλύπτονται.
 6. Οι διαιτητές οφείλουν να ενημερώνονται διεξοδικά για τους ειδικούς κανονισμούς που ισχύουν στον αγώνα που καλούνται να διαιτητεύσουν. Διαιτητής που αμφιταλαντεύεται ως προς το τι ισχύει και τι όχι – ιδίως δημόσια – και διστάζει να αποφασίσει δεν προσφέρει την εικόνα εμπιστοσύνης που πρέπει να εκπέμπει προς τους παίκτες.
1. Απώτατος στόχος της διαιτησίας είναι η απονομή δικαιοσύνης στην επίλυση διαφορών, με τρόπο που να ικανοποιείται, κατά το δυνατό, το περί δικαίου αίσθημα των αθλητών. Εάν ένας νόμος ή κανονισμός φαίνεται να αποκλίνει από αυτό το στόχο, ο διαιτητής οφείλει να τον εξετάσει βαθύτερα δεδομένου ότι το ζήτημα μπορεί να μην είναι τόσο απλό όσο φαίνεται εκ πρώτης όψεως.

Από τη Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας